

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 73. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984564800/facsimile.pdf (tilgået 28. oktober 2021)

Anvendt udgave: Folk

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

næseborene, ellers var hun ubevægelig. Fru Lind sa:
»Det er jo meget heldigt for konsulinden.«

Her skulde de skilles, men så huskede hun manden.
De to alene sammen til kaffe og til aften!

»Å, vil De ikke med hjem og drikke kaffe?«

»Nej tak, min familie venter mig.«

»Nej tak,« sa konsulinden ud til mågerne.

»Å jo, gør mig den tjeneste allesammen, du også Emilie.«

Fru Laursen tiggede dem, med vådt i øjnene ved tanken om
den eftermiddag og den aften, indtil børnene kom hjem.

Nej, de kunde ikke. Nej tak. En anden gang. Fru
Laursen vilde slet ikke sige farvel, men fru Lind erobrede
hendes hånd med magt, trykkede farvel og gik, konsul-
inden nikkede og fulgte efter. Fru Therkelsen skyndte
sig, hun hade travlt, huskede hun nu.

Fru Laursen gik alene hjem. Med sin gamle, figurløse
kåbe og sin grimme, store hat lignede hun i halvmørket
en lille stak, hvorpå en fugl har bygget en fantastisk
rede. Nu gennemgik hun det hele: lange prækner: præster,
der ikke var kedelige; bryggere, der ikke tjente penge;
Sørensen, der ikke så ud til at være halvtreds, og da
hun var alene med sine egne grunde, fandt hun stadig
flere til, så hun alligevel hade ret i det altsammen, da hun
nåede hjem, indtil hun traf et andet menneske -- og det
var Laursen -- da kom hun som sædvanlig i tvivl og sa:

»Tænk, facr, brygmesteren han har nok i grunden
ikke noget videre at leve af.«

»Hæ, du er da tosset! Du måtte ønske, vi hade så
meget i fast indtægt. 2400 om året, synes du ikke, det
er noget videre? Sæt min kaffe ind i kontoret.«

Fru Laursen drak ingen kaffe; hun satte sig ind i
den mørke dagligstue og hengav sig til det, der i alminde-
lighed kaldes at spekulere eller gruble, men som for det
meste ikke er andet end en afmægtig arbejden efter at
få fat i en klar tanke. Hun var som et menneske, der